

PÁ~•HODY ÄŒÄ®RACÄ•

NedÄ›le, 14 prosinec 2008

I kdyÄ› jsem teprve pomÄ›rnÄ› Ä•erstvou maminkou, mám zkušenosť s malými dÄ›tmi docela dost, neboÄ› jsem se dostátÄ› dostala právÄ› jako au-pair a dÄ›ti jsem tu hlídala celkem ve tÄ™ech rázných rodinách. No a za tu dobu jsem nasbírala pár kných "pár veselých historek z natá•ení", vlastnÄ› z hlídání, ale jedny z nejlepšich jsou pÄ™eci jen ty Ä•rací...

To, Ä›e moje dcera má obÄ•as dokáÄ› náležitÄ› zamÄ›stnat vymÄ›ňováním svého oble•ení i potahu pÄ™ebalov si naÄ•asuje Ä•rání pÄ™esnÄ› na okamžik, kdy jednu plínku uÄ› nemá a druhou ješně nemá, to je asi dost normál zaÄ›ila to každá maminka. Kluci toho ale dokážou o hodnÄ› víc...

Chlapešek, o kterého jsem se kdysi starala, si jednu výmÄ›nÄ› plínek naÄ•ral pÄ™esnÄ› doprostÄ™ed oblišeje. Bylo to dílo nÄ›kolika vteřin a neÄ› jsem stihla zareagovat, bylo dokonáno. Máli jste vidÄ›t, jak se pÄ™mi tom dÄ›snÄ› šklebil, kdyÄ› mu to Ä•rání sprchovalo oblišeje. Ale ani tohle neobvyklé a maminky, co mají syny, to jstÄ› zažily. Jednou jsme s tímhle chlapeškem a jeho starší sestÄ™ickou byli nÄ›kde v ulicích, dokonce myslím, Ä›e v ZOO. Museli jsme obÄ› na malou. NejdÄ™ív jsem tedy pomohla jí, pak byla Ä™ada na Všichni tÄ™i bychom se do kabinky nevešli, tak jsem ji poprosila, aÄ› si stoupne tÄ›snÄ› pÄ™ed dveřmi tak, a jí vidÄ›la na nohy. Jsou tady totiž kabiny s dveřmi, co mají velkou fuku dole i nahoře. Chlapeška, který sotva začal chodit, jsem si vzala s sebou, neb jsem nevÄ›dÄ›la, jak jinak to udÄ›lat. Jelikož bych si na veřejném záchodě netroufla sednout na deskou, vykonávala jsem potřebu v Ä•upu nad mísou.

Chlapešek chvíli se zájmem pozoroval tekoucí kapalinu, a pak najednou vystrčil rušičku do proudu... S rychlostí ninji jsem zachytila zřevou rušičku a nevÄ›dÄ›la co dÄ›lat dÄ™ív. Naštěstí jsem, pokud si to správnÄ› pamatuju, napÄ™ed dÄ›kladnÄ› otÄ™ela rušičku toaletním papírem, pak si ve spšchu natáhla kalhoty a rychle jsem škladnÄ› namydliť a umýt. Musím dodat, Ä›e rodičm jsem si tuhle historku nikdy netroufla povÄ›t jen strýčkovi dÄ›tí, se kterým jsem tenkrát chodila a toho jsem tím rozemála.

Ale zdaleka nejkrásnějšich Ä•rací historkou mám z hlídání pářiletého chlapeška. Jeho maminka jednou jela vlakem do New Yorku a zpátky chtěla, abychom ji vyzvedli od stanice místního metra. Ta stanice je ale ve městě a není tam Ä›ádné neplacené parkování, ani na pár minut a není tam ani odstavny pruhy pro vyzvedávání pasažerů, jak je tomu zvykem ve stanicích dále od stÄ™edu města. Tak jsme se domluvily, Ä›e jen zastavíme u kraje silnice, ona si naskočí a pojedeme dál, coÄ› ale vyřadovalo dokonalé nařasování. Nemohla jsem na ni ani chvíli Ä›ekat a protoÄ›e to bylo, tuším, v zimě a navíc navešer, za tmy, nechťla jsem a aby tam musela ona Ä›ekat na nás.

Bylo to ješně pÄ™ed hromadným rozřením mobilů, takÄ› jsme se spoléhat na pÄ™edem domluvené Ä•asy. Pár minut pÄ™ed odjezdem z domu ale jako na potvoru musel máj chlapešek na záchod. Byl tam nÄ›jak dlouho, tak jsem na nÄ›ho zavolala, Ä›e uÄ› musíme jet. Ze záchoda se ozvalo: "Když já jsem si nedopatřením naÄ•ral na kalhoty..." TakÄ› rychle starší sestru poslat nahoru pro šisté kalhoty, kvapem pÄ™evléknout, naskočit do auta a hurá k metru. No a jak si takhle jedeme, tak ten chlapešek, vychovaný vÄ›ci nazývat pravými jmény, se má ptá: "Víš, co je žaludného na penisech?"

Napadlo mě lecos, ale nic, co by mohl mít na mysli pářiletý chlapešek, tak jsem Ä™ekla, Ä›e nevím. "Nikdy nevíš, kterým směrem bude Ä•rat!" Jak je to možné, Ä›e mu to ješně nikdo neřekl?! OkamžitÄ› ze mě vypadlo: "Tome, muš ho pÄ™mi tom pÄ™ece řet!" Nevím, zda moje rada padla na úrodnou půdu, neboÄ› nÄ›kolik dní po té se stalo následující:

Chlapeška si vyzvedla ze školky jedna maminka jeho spoluřáka, aby si spolu mohli pohrát. Když ho pÄ™ivezla domÄ›t, ptala jsem se, jak bylo ve školce. Chlapešek za pochodu po schodech do svého pokoje mi rozhořenÄ› povÄ›dÄ›l, Ä›e hroznÄ›, protoÄ›e si z nÄ›ho nÄ›jaké dÄ›ti utahovaly a aby toho nebylo málo, tak si ješně naÄ•ral kalhoty. Já na to: "Tome, Ä™kala jsem ti pÄ™ece, Ä›e si ho musíš řet. Řel sis ho?"

"Já jsem nemohl, protoÄ›e..." Proš nemohl, jsem se jšně nikdy nedovÄ›dÄ›la, protoÄ›e v rozření za sebou uprostÄ™ed vÄ›ty zabouchl dveřmi do pokoje, a tak mi to rozuzlení uniklo. Víckrát si ale uÄ› kalhoty (po zbytek mého pobytu v rodině) nepořal, takÄ› buš má z pekla šstí, nebo si ho - na moji radu - skutečně začal řet...

Giussi UPOZORNŠNÍ: SoutÄ› trvá do 11. 1. 2009 Prosím, své texty pošlejte na adresu: redakce - zavina@kudlanka.cz díky, d@niela